

**Avaliku Teenistuse Kohtu esimese koja 19. septembri
2006. aasta määrus — Vienne jt versus parlament**

(Kohtuasi F-22/06) ⁽¹⁾

(Personalieeskirjade artikli 24 kohase abi andmisest keeldumine — Belgias omandatud pensioniõiguste ülekandmine — Vastuvõetamatus)

(2006/C 261/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Philippe Vienne (Bascharage, Luxembourg) ja teised (esindajad: advokaadid G. Bounéou ja F. Frabetti)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: F. De Wachter, M. Mustapha-Pacha ja K. Zejdova)

Kohtuasja ese

Esiteks Euroopa Parlamendi otsuse, millega lükati tagasi hagejate taotlused abi saamiseks Belgias omandatud pensioniõiguste ülekandmise raames, tühistamine ning teiseks kahju hüvitamise nõue

Määruse resolutiivosa

1. Jätta hagi vastuvõetamatusesse tõttu rahuldamata.
2. Jätta kohtukulud poolte endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 108, 6.5.2006.

21. juulil 2006 esitatud hagi — Tineke Duyster versus komisjon

(Kohtuasi F-80/06)

(2006/C 261/69)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Tineke Duyster (Oetrangle, Luksemburg) (esindaja: advokaat W.H.A.M. van den Muijsenbergh)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tunnistada hagi vastuvõetavaks või teise võimalusena osaliselt vastuvõetavaks;
- tühistada ametisse nimetava asutuse 22. detsembri 2005. aasta ja 11. mai 2006. aasta otsused või teise võimalusena tühistada need osaliselt;
- tunnistada, et ühegi õigusnormiga ei ole vastuolus see, kui hageja esitab personalieeskirjade artikli 42a rakendamise üldsätete artikli 2 — mis käsitleb vanemapuhkust — alusel taotluse vanemapuhkuse tühistamiseks;
- nentida, et kostja ei ole esitanud ühtki sisulist argumenti ega ühtki paikapidavat õiguslikku väidet, millele toetudes saaks väita, et hagejal ei ole hetkel aktiivset teenistussuhet;
- nentida, et kostja ei ole esitanud ühtki argumenti, et jätta hageja ilma aktiivses teenistussuhtes olevale ametnikule tagatud õigustest;
- teise võimalusena tunnistada, et ühegi õigusnormiga ei ole vastuolus see, kui kostja tasakaalustaks erinevad huvid, kohaldaks üldsätete artikli 2 lõiget 4 ning teeks sellele toetudes otsuse vanemapuhkuse tühistamise kohta;
- järgmise võimalusena rahuldada üks või mitu eespool viidatud nõuet osaliselt;
- mõista kohtukulud, kaasa arvatud hageja 6. detsembri 2005. aasta taotluse alusel tehtud otsusega seonduvad õigusabikulud, välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Kohtuasjades F-51/05 ⁽¹⁾ ja F-18/06 ⁽²⁾ vaidlustas hageja juba asjaolu, et komisjon lubas ta vanemapuhkusele 1. novembrist 2004 kuni 30. aprillini 2005, ning hiljem fikseeris 17. novembri 2005. aasta kirjaga vanemapuhkuse alguskuupäevaks 8. novembri 2004.

Hageja esitas 6. detsembril 2005 taotluse, mis tugines personalieeskirjade artikli 90 lõikele 1 ning vanemapuhkuse käsitlevatele rakendamise üldsätetele. Hageja palus ametisse nimetava asutuse kirjas osutatud vanemapuhkuse tühistada. Ametisse nimetav asutus tunnistas 22. detsembril 2005 selle taotluse vastuvõetamatuks. Seejärel esitas hageja 14. veebruaril 2006 22. detsembri 2005. aasta otsuse peale personalieeskirjade artikli 90 lõike 2 alusel kaebuse. 16. mail 2006 tunnistas ametisse nimetav asutus oma paarirealise otsusega kaebuse vastuvõetamatuks.

Hageja väidab vastuvõetamatuse osas tehtud otsuste peale esitatud hagi toetuseks järgmist: i) otsused põhinevad ebaõigetel asjaoludel; ii) rikutud on personalieeskirjade artikli 90 lõigete 1 ja 2 sisu ja eesmärki; iii) esineb vasturääkivusi; iv) otsused on ebaselged; v) rikutud on personalieeskirjade artikli 42a sisu ja eesmärki; vi) rikutud on rakendamise üldsätete artikli 2 sisu ja eesmärki; vii) rikutud on kohtupraktikat; viii) rikutud on personalieeskirjade artikli 25 sisu ja eesmärki; ix) rikutud on proportsionaalsuse, õiguspärase ootuse, võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtteid, samuti huvide tasakaalustamise põhimõtet, tööandja teavitamiskohustust ja hea halduse põhimõtet; x) puuduvad tõendid ametisse nimetava asutuse väidete kohta, mille kohaselt on hageja nõue sisuliselt juba arutusel kohtuasjas F-51/05.

Samuti esitab hageja argumente, miks ta leiab, et tema taotluse alusel tuleks teha otsus tema kasuks. Nimelt väidab hageja, et tegemist on uue olukorraga, mis õigustab uue nõude esitamist (ka tagasiulatuva jõuga), ning viitab personalieeskirjade artikli 42a sisule ja eesmärgile, rakendamise üldsätete, eelkõige nende artikli 2 lõike 4 sisule, personalieeskirjade artiklitele 35, 36, 59 ja 62 ning eespool punktis x viidatud õiguslikele põhimõtetele.

⁽¹⁾ ELT C 217, 3.9.2005 (algselt numbril T-249/05 all Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtus registreeritud kohtuasi, mis saadeti 15.12.2005. aasta määrusega Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtusse).

⁽²⁾ ELT C 154, 1.7.2006.

21. juulil 2006 esitatud hagi — Duyster versus komisjon

(Kohtuasi F-81/06)

(2006/C 261/70)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Tineke Duyster (Oetrange, Luxembourg) (esindaja: advokaat W.H.A.M. van den Muijsenbergh)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- tunnistada hagi tervikuna vastuvõetavaks;
- tühistada ametisse nimetava asutuse 8. novembri 2005. aasta ja 11. mai 2006. aasta otsused;
- mõista hageja kasuks välja hüvitis põhjustatud kahju eest;
- teise võimalusena rahuldada täielikult või osaliselt alltoodud nõuded või võtta vastu otsus, millega rahuldada täielikult või osaliselt hageja 5. ja 13. juulil 2005 esitatud nõuded;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Kohtuasjades F-51/05 ⁽¹⁾ ja F-18/06 ⁽²⁾ vaidlustas hageja juba asjaolu, et komisjon lubas ta vanemapuhkusele ajavahemikul 1. novembrist 2004 kuni 30. aprillini 2005 ja seejärel, 17. novembri 2005. aasta kirjaga fikseeriti vanemapuhkuse alguskuupäevaks 8. november 2004.

Käesolevas kohtuasjas vaidlustab hageja otsused, millega komisjon lükkas vastuvõetamatuse tõttu tagasi tema nõuded, mis olid esitatud kahjude sissenõudmiseks EÜ artikli 288 ja ametnike personalieeskirjade artikli 90 lõike 1 alusel ja mis puudutasid umbes 50 vastuväidet komisjoni teenistuste väidetavasti hooletute tegevuste kohta.

Vastuvõetamatuse osas tehtud otsuste peale esitatud hagi toetuseks väidab hageja järgmist: i) otsused põhinevad ebakorrektsel asjaoludel; ii) on rikutud personalieeskirjade artikli 90 lõigete 1 ja 2 sisu ja mõtet; iii) esineb vasturääkivusi; iv) otsused on ebaselged; v) ametisse nimetav asutus on ebaõigesti tõlgendanud ja/või kohaldanud EÜ artiklit 288 ja personalieeskirjade artiklit 90 käsitlevat kohtupraktikat; vi) ametisse nimetav asutus esitab ebaõigeid argumente; vii) on rikutud proportsionaalsuse, õiguspärase ootuse, võrdse kohtlemise ja õiguskindluse põhimõtteid, samuti huvide tasakaalustamise põhimõtet, tööandja teavitamiskohustust, hea halduse põhimõtet ja kaitseõigust.

⁽¹⁾ ELT C 217, 3.9.2005 (kohtuasi, mis registreeriti esialgu Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtus numbril T-249/05 all ning saadeti 15.12.2005. määrusega Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtule).

⁽²⁾ ELT C 154, 1.7.2006.